

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 10 november 2017

Het is Herfst, het is de Dag van de Mantelzorg en morgen is het Sint Maarten.
In het midden van de zaal staat een grote vaas met rozen, allemaal apart verpakt in cellofaan met een feestelijke strik. In andere vazen staan kleurige lampions.

Dat het Herfst is hebben we onderweg al gemerkt. Wind, regen, afgewisseld met de zon. De natuur is in de war. Hier en daar steken de krokusjes hun kopjes al boven de grond. En Els heeft bij het radioprogramma Vroege Vogels (NPO Radio 1) gehoord dat er al pulletjes (oftewel jonge eendjes) zijn gesignaleerd.

In het gedicht van Nelly is het andersom. De rozen willen maar geen afscheid nemen van de zomer en staan nog in de tuin.

Novemberdagen

*Dit zijn de duistere novemberdagen
De lucht is grijs en de natuur is bruin
Maar wat ik ook aan narigheid aanschouwde
Er staan nog altijd rozen in mijn tuin*

*De bomen staan in wind en regenvlagen
En schudden met hun kaalgeslagen kruin
Maar ik zoek iets om me aan vast te houden
Er staan nog altijd rozen in mijn tuin*

*Ik ben niet in de wieg gelegd voor klagen
En als ik door de dorre blaren struin
Zoek ik vanouds het oude en vertrouwde
Er staan nog altijd rozen in mijn tuin*

(Ivo de Wijs; Vroege Vogels Jubileum Verzen)

We zingen het Herfstliedje. Zo simpel als de titel is de melodie echter niet. We studeren het regel voor regel in en dan klinkt het ineens heel mooi.

*De vogels zijn heen en de velden zijn naakt,
De wei vol waterplassen;
De blaad'ren liggen in het slijk,
Die in de lente wassen.*

*Het lichte zaad der distels waait
In pluimkens langs de wegen;
De wind waait door de naakte boom,
De hemel dreigt met regen.*

We zingen alleen deze twee coupletten. Zij maken deel uit van een lang gedicht, geschreven door de Vlaamse dichteres Virginie Loveling. Voor de liefhebbers staat het hele gedicht onder dit Terugblikje.

Zoals gezegd is het vandaag de Dag van de Mantelzorg. Al enkele jaren staan op 10 november de mantelzorgers centraal en worden zij op veel plekken in Nederland in

het zonnetje gezet. Bij het koor zijn we allemaal wel bekend met mantelzorg. De een verleent mantelzorg. De ander omarmt mantelzorg, soms na jaren zelf mantelzorger te zijn geweest. Ria trakteert ons daarom op een roos.

Annemiek zingt voor ons het lied *Mag ik dan bij jou* van Claudia de Breij. Zo passend op deze dag. Zij wordt begeleid op de piano door haar broer Edwin.

*Als de oorlog komt,
En als ik dan moet schuilen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een clubje komt,
Waar ik niet bij wil horen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een regel komt
Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn,
Wat ik nooit geweest ben,
Mag ik dan bij jou?*

*Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij.*

*Als het onweer komt,
En als ik dan bang ben,
Mag ik dan bij jou?
Als de avond valt,
En 't is mij te donker,
Mag ik dan bij jou?
Als de lente komt,
En als ik dan verliefd ben
Mag ik dan bij jou?
Als de liefde komt,
En ik weet het zeker,
Mag ik dan bij jou?*

*Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij*

Tenslotte nog een lied uit de oude doos. Peter leerde dit Sint Maartenslied van de broeders op de lagere school. Hij zingt het voor ons.

*Sint Maarten, Sint Maarten,
Sint Maarten reed door sneeuw en wind
Zijn vurig paard droeg hem gezwind,
Sint Maarten reed met licht gemoed
Zijn mantel dekt hem warm en goed.*

*Een oude, een oude,
een oude man zat langs de baan
en sprak de ridder smekend aan:
"Ach, help mij toch uit deze nood,
'k vind in deze harde kou mijn dood.*

*Sint Maarten, Sint Maarten,
Sint Maarten innig aangedaan
blijft voor de arme bedelaar staan.
Hij trekt zijn slagzwaard uit de schee
en snijdt zijn mantel glad in twee.*

*Sint Maarten, Sint Maarten,
Sint Maarten geeft vol medelij
hem 't grootste stuk en rijdt voorbij.
Sint Maarten reed met licht gemoed
Zijn halve mantel dekt hem goed.*

*Sint Maarten, Sint Maarten,
Sint Maarten van zijn tochten moe,
legt zich te rusten welgemoed.
Tot loon van 't geen hij heeft verricht,
ziet hij des nachts een helder licht.*

*Een oude, een oude,
een oude man verschijnt voor hem
en spreekt met zachte hemelstem:
"Ik ben uw Jezus, gij geeft mij
deze mantelhelft uit medelij!"*

En zo past ook vanmiddag weer alles bij elkaar. De Herfst met rozen van Nelly en Ria B, de Dag van de Mantelzorg waarop we bij elkaar mogen zijn en Sint Maarten die ons groots beloond met zang en muziek!

Groet,
Marja Ruts

NAJAARSINDRUK

De vogels zijn heen en de velden zijn naakt;
De wei vol waterplassen;
De bladeren liggen in het slijk,
Die in de lente wassen.

De wingerdranken slingren woest
En vallen van den gevel;
Nu hangt de treurnis over 't gemoed,
Gelijk een grauwe nevel.

Nu voelt het al den kouden slaap
En voelt den winter komen;
Nu zinken ze in den doodslaap ook
De gedachten en de droomen.

De wind ruischt door den naakten boom;
De hemel dreigt met regen;
Het lichte zaad der distels waait
In pluimkens langs de wegen.

De jonge wachtster staat bedrukt:
Zij hoedt voor 't laatst de koeien,
Die langzaam opzien van den grond
En naar hun stallen loeien.

Zij volgt gedachtloos met haar oog
De wolken in de verte;
Dood en vernieling ligt over de aard
En de moedeloosheid in 't herte.